Part 5: Does the community have the right to waive its "respect" so that a woman can read?

a. Shulhan Arukh, Oreh Haim 144:3

One does not roll a sefer Torah in public because of the "respect for the public".

But if they only possess one sefer Torah, and they need to read two sections, they **do** roll it and "respect for the public" is put aside.

b. Maimonides, Responsum 294

Question. Regarding daily Torah reading in a community that has no sefer Torah. Should they read from a *humash* [a scroll that does not contain all five of the books of the Torah] with the blessings before and after the reading, or should they refrain from reading entirely?

Similarly, if the sefer Torah is not made according to *halakha*, is it permitted for the reader to say the blessing or forbidden?

Answer. It is permitted to say a blessing over a sefer Torah that is *pasul* [i.e. not made to the standard required].

The blessing that is recited on reading from a scroll is not like the blessing recited on taking a *lulav* or sitting in a *succa*. For if the *lulav* or *sukkah* were *pasul* [i.e. not made to the standard required] this would be a empty blessing: the blessing is recited on the command to take the *lulav* or sit in the *sukkah* and if these were not properly-made then no command has been fulfilled.

But in this case of reading from a sefer Torah, the command is **the reading**, whether from a scroll that is *kasher* or *pasul*. One would recite the blessing even if one **read from memory**. . . .

The proof for this idea is to be found in the tractate of Gittin (60a) "One does not read from a *humash* because of "respect for the public".

Can there be any greater defect in a sefer Torah than not containing all five books? If a sefer Torah lacked one single letter it would be invalid!

Why was the reason given as "respect for the public"? The rabbis could have given as the reason the fact that the scroll was invalid and the blessing empty . . . for the prohibition on reading from a *humash* is because of "respect for the public" and *not* because the blessing is empty. . .

Nevertheless, every community should have a sefer Torah that is *kasher* according to *halakha* and should read from it in the first instance. But if they do not have one they should read from one which is *pasul* and should recite the blessings as we have indicated. And thus taught Rabenu Hanokh the Sefaradi, of blessed memory.

Moshe ben R. Maimon, of blessed memory

c. Beyt Yosef, Oreh Haim 143:1

Thus wrote Rabbeinu Yeroham, that our scrolls [or books?], which are **not** made like Torah scrolls, cannot be used for public reading.

The question of of "respect for the public" does not apply here for the community could forgo its "respect".

So we learn from his words that *humashim* which **are** written like a Torah scroll may be read from, if the community forgoes its "respect".

שולחן ערוך אורח חיים סימן קמד, ג

אין גוללין ס״ת בצבור מפני כבוד הצבור; ואם אין להם אלא ס״ת אחד, והם צריכים לקרות בשני ענינים, גוללין, וידחה כבוד הצבור.

שוית הרמבים סימן רצד

שאלה. על דבר קריאת התורה בכל יום אם אין להם ס״ת מהו שיקראו בחומשים ויברכו לפניה ולאחריה או ימנעו להקריאה כל עיקר. וכן בס״ת שאינו עשוי כהלכתו . . אם מותר לברך הקורא בהם אם אסור לברך. יורנו רבינו.

תשובה. מותר לברך בספר תורה פסול.

ואין הברכה על הקריאה בספר כמו שהברכה על נטילת לולב או ישיבה בסוכה שאם היתה סוכה פסולה או לולב פסול נמצאת ברכה לבטלה שהמצוה היא נטילת הלולב או ישיבת הסוכה שעליהן מברך ואם היו פסולין לא עשה מצוה.

וכאן בקריאה המצוה היא הקריאה בספר תורה בין שקרא בספר כשר בין שקרא בספר פסול ואפילו קרא על פה יברך...

וראיה לדבר זה האי דאמרינן (גיטין סי אי) "אין קורין בחומשין מפני כבוד הצבור".

וכי יש בעולם פסלנות כמו פסלנות חומש! אפילו היה סיית חסר אות אחת פסול וכייש חומש.

ולמה נתנו הטעם מפני כבוד הצבור! והיה להם לתת הטעם מפני שהוא פסול שנמצא ברכה לבטלה. שאין קורין בחומשין מפני כבוד צבור לא מפני שהברכה לבטלה. .

ואף על פי כן ראוי לכל צבור להיות להם ספר כשר כהלכותיו ובו ראוי לקרות לכתחילה בציבור ואם א״א להם קורין אפיי בפסול ומברכין מן הטעם שאמרנו וכן הורה רבינו חנוך הספרדי זצ״ל.

משה בייר מימון זצייל

בית יוסף, אורח חיים קמייג:די:אי

וכ״כ רבינו ירוחם דספרים שלנו שאינם עשויים כתיקון ס״ת אסור לקרות בציבור ולא שייך הכא טעמא דמפני כבוד הציבור שיוכלו למחול על כבודם

ומיהו משמע מדבריו שבחומשים העשויים כתיקון ס״ת אם מחלו הציבור על כבודם קורים בו

d. Beyt Yosef, Oreh Haim 144:3

We only appoint [as *shaliah tzibur*] someone whose beard has filled out. But someone who has reached puberty can "go before the Ark" as long as it is on an occasional basis. . . .

And thus wrote the Rambam in the 8th chapter of *Hilkhot Tefilla*, "Someone who does not have a full beard should not be *shaliah tzibur*, even though he may be a great sage, because of the "respect for the public". But he may recite the blessings over the *Shema* as soon as he reaches puberty after his 13th birthday."

And according to this if the public wanted to forgo their respect it seems that they have permission.

e. Bach, Orech Chaim 53:2:1 (Rabbi Joel Sirkis, 1561 -1640)

We only appoint someone whose beard has filled out. . . .

It seems that neither the Rambam nor the Rashba would allow the public to forgo their "respect". For the meaning of "respect for the public" does not refer to human respect - in which case the public could forgo it - but means that it is not respectful to the community to send before God someone to represent them who is not of imposing appearance.

Just as they would only send a representative of stature and noble appearance and full beard to a king of flesh and blood, even if he was a great sage, all the more so to the King of Kings, the Holy One.

In this case there is no possibility of saying that the community could appoint him if they chose to forgo their "respect"

. . .

But the matter is clear. Because the sages have ordained that they were concerned for the "respect for the public" the public has no authority to forgo it.

And furthermore, if this were the case and you said that the public were permitted to forgo their "respect", then all the ordinances of the sages concerning "respect for the public" (not rolling a Torah scroll in public, a woman not reading in public because of respect for the public, someone in rags not blessing the people because it is embarrassing to the public, similarly a child not blessing the people because it is not respectful to the public to be under his blessing) would serve no purpose because every community would forgo its "respect".

And furthermore, Israel would split into separate groups - one community would forgo its "respect" and another would not. But clearly they have no power to uproot the ruling of the sages . . .

f. Shulchan Arukh, Orach Chayim 53:6

We only appoint someone who has a full beard because of "respect for the public" **but, on an occasional basis, someone who has reached puberty can "go before the Ark"** as long as he has not been appointed by the congregation or by the regular prayer leader to relieve him and to pray in his stead on defined occasions.

בית יוסף, אורח חיים נייג:די:אי

ואין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו אבל מי שהביא בי שערות יכול לירד לפני התיבה ובלבד שיהא באקראי . .

וכן כתב הרמב״ם בפרק ח׳ מהלכות תפלה וז״ל ״ומי שלא נתמלא זקנו אע״פ שהוא חכם גדול לא יהא ש״צ מפני כבוד הצבור אבל פורס על שמע משיביא שתי שערות אחר י״ג שנה עכ״ד.״

ולפ״ז אם רצו הצבור למחול על כבודם נראה שהרשות בידם

ב״ח, אורח חיים נ״ג:ב׳:א׳

ואין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו וכו׳ נראה דאף להרמב״ם והרשב״א לא מהני מחילת הצבור. דאין פירוש מפני כבוד הצבור שהוא כנגד כבודם לפני בני אדם שתועיל בו מחילת הצבור אלא פירושו שאין זה כבוד הצבור שישלחו לפניו יתעלה מי שאין לו הדרת פנים להליץ על הצבור,

דאף לפני מלך בשר ודם אין שולחין להליץ על הצבור אפילו אם הוא חכם גדול אלא אם פן שהוא בעל צורה ויש לו הדרת פנים שנתמלא זקנו כל שכן לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,

דלפי זה אין מקום כלל לומר דמהני למנותו כשרצו הצבור למחול על כבודם . .

אלא הדבר פשוט כיון שכך תקנו חכמים דחששו לכבוד צבור אין ביד הצבור למחול.

ותו דאם כן כל הני תקנות שתקנו חכמים מפני כבוד צבור שלא לגלול ספר תורה בצבור וכן אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד הצבור ופוחח לא ישא כפיו דגנאי הוא לצבור וכן קטן לא ישא את כפיו שאין כבוד לצבור להיות כפופים לברכתו אם אתה אומר דרשאין למחול א״כ לא הועילו בתקנתם כלום דכל צבור יהיו מוחלים.

ותו דנעשו ישראל אגודות אגודות צבור זה ימחול וצבור זה אינו ימחול אלא ודאי אין בידם למחול לעקור תקנת חכמים

שולחן ערוד, אורח חיים נייג:וי

אין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו מפני כבוד הצבור אבל באקראי משהביא שתי שערות יכול לירד לפני התיבה ובלבד שלא יתמנה מפי הצבור או מפי ש"צ הממנה אותו להקל מעליו להתפלל בעדו לעתים ידועים: